

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Michaely Bejčkové a soudců Faisala Husseiniho a Ondřeje Mrákoty ve věci žalobce: **Ing. Mgr. J. K.**, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu osobních údajů**, Pplk. Sochora 27, Praha 7, proti rozhodnutí ze dne 16. 6. 2021, čj. UOOU-02596/21-2, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. 3. 2023, čj. 6 A 64/2021-55,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Rozsudek se týká žádosti o informaci, které povinný subjekt nemohl vyhovět, protože se netýkala informace objektivně existující a zachycené na hmotném nosiči.

[2] Žalobce se v květnu 2021 obrátil na Kancelář prezidenta republiky se žádostí o informace týkající se státního dluhu. Kancelář mu na dvě otázky odpověděla, odmítla mu však poskytnout informaci o tom, „*kdy bude státní dluh splacen*“. Proti tomu se žalobce odvolal k (nyní žalovanému) Úřadu pro ochranu osobních údajů; úřad odvolání zamítl. Stejně tak zamítl následně podanou žalobu Městský soud v Praze: žalobce se totiž tázal na názor, nikoli na objektivně existující informaci. „*Mysl prezidenta*“, v níž podle žalobce požadovaná odpověď přebývá, pak nemůže být (hmotným) nosičem informace ve smyslu zákona.

[3] Žalobce (nově tedy *stěžovatel*) podal proti rozsudku městského soudu kasační stížnost; pokládá jej za nepřezkoumatelný, nespravedlivý a formalistický. Prezident má podle něj požadovanou informaci znát, protože podepisuje státní dluhy, a pokud ji v mysli nemá, měl by zatelefonovat ministrovi financí a opatřit si ji. Nejde tedy o *názor*,

ale o informaci, která se vztahuje k prezidentově působnosti, a kterou má mít proto prezident k dispozici. K otázce splatnosti státního dluhu odkázal stěžovatel například na § 2 zákona č. 89/2014 Sb.

[4] Kasační stížnost není důvodná.

[5] Jednak není napadený rozsudek nepřezkoumatelný. Městský soud se řádně vypořádal se žalobou a vyvrátil všechna stěžovatelova věcná tvrzení. To, že jednotlivě nereagoval na všechny dílčí stěžovatelovy poznámky netýkající se přímo sporné otázky, je v pořádku, protože nešlo o právní argumentaci, k níž by se soud mohl a měl jakkoli vyjadřovat.

[6] Jednak je napadený rozsudek i věcně správný.

[7] Úřad i městský soud založily své závěry na § 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, podle něž se povinnost poskytovat informace *netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací*. Městský soud detailně citoval judikaturu NSS jak k ústavním mezím práva na informace obecně, tak k výkladu právě citovaného ustanovení (rozsudky ve věcech 4 As 23/2010, 6 As 33/2011, 1 As 141/2011 a 1 As 107/2011) – a závěrům, které z ní vyvodil, nemá NSS co vytknout. Z oněch rozsudků plyne, že povinný subjekt je povinen poskytnout jen ty informace z oboru své působnosti, které v daném okamžiku reálně existují a které má on sám k dispozici (resp. které je povinen k dispozici mít).

[8] NSS nedávno zamítl stěžovatelovu kasační stížnost v podobné věci, v níž původní žádost o informace mířila k Ústavnímu soudu a tvrdila, že v myslí jeho předsedy se musí nalézat „informace“ o tom, zda soudní systém funguje optimálně. Tehdy (v rozsudku ze dne 25. 4. 2023, čj. 6 As 50/2022 - 28) NSS zdůraznil, že zákon o svobodném přístupu k informacím klade důraz na obsahovou povahu informace. Žadatel tedy může popsat požadovanou informaci obsahově a není povinen označit konkrétní dokument, v němž je informace zachycena. To však neznamená, že informací podle zákona č. 106/1999 Sb. může být jakýkoli obsah – tedy bez ohledu na to, zda na položenou otázku vůbec existuje odpověď a zda je taková odpověď zachycena na hmotném nosiči.

[9] I v nynější věci souhlasí NSS s úřadem a s městským soudem, že na otázku, kdy bude splacen státní dluh, není prezident povinen znát odpověď, lépe řečeno ji ani nemůže znát (a žádné konkrétní datum nemůže znát ani nikdo jiný, protože státy se zadlužují průběžně). Proto ji ani nemůže mít zachycenu na žádném hmotném nosiči (a takovým nosičem nemůže být jeho mysl).

[10] Není jasné, co stěžovatel míní odkazem na zákon č. 89/2014 Sb., o státním dluhopisovém programu na úhradu jmenovitých hodnot státních dluhopisů a některých dalších dluhů státu splatných v roce 2014. Ten v § 2 stanoví, že dluhy vyplývající ze státního dluhopisového programu podle tohoto zákona budou splaceny nejpozději uplynutím 105 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Tato dílčí informace se tedy týká maximální splatnosti dluhů, které vzniknou jen upsáním státních dluhopisů podle zmíněného zákona – nikoli státního dluhu jako celku.

43

pokračování

[11] Stěžovatel se svými námitkami neuspěl, a NSS proto kasační stížnost zamítl. Stěžovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ve věci neměl úspěch; úřadu pak nevznikly náklady řízení vymykající se z běžné úřední činnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. března 2024

Michaela Bejčková
předsedkyně senátu